

Αρείου Πάγου 1983/2013 (Β1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Πηγή: <http://www.areiospagos.gr/>

Θέμα

Καταγγελία σχέσης εργασίας.

Περίληψη:

Το Εφετείο περιέλαβε πλήρεις, σαφείς και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες ως προς την έλλειψη ευθύνης της πρώτης αναιρεσίβλητης, κυρίας του έργου, η οποία σύμφωνα με τα ανελέγκτως γεινόμενα πιο πάνω δεκτά, δεν είχε επιφυλάξει στον εαυτό της τη διεύθυνση και επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου. Τα περιστατικά που επικαλέστηκε ο αναιρεσείων δεν αποτελούν "πράγματα". Το Εφετείο έλαβε υπόψη όλα τα νομίμως επικαλούμενα από τους διαδίκους και προσκομισθέντα έγγραφα.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β1' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βασίλειο Λυκούδη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Ανδρέα Δουλγεράκη, Νικόλαο Πάσσο, Δημήτριο Κόμη και Στυλιανή Γιαννούκου, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1η Οκτωβρίου 2013, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσείοντος: Χ. Ε. του Μ., κατοίκου ..., ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Κούλα, που δεν κατέθεσε προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ ΑΕ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΑΛΥΒΟΣ", που εδρεύει στην .... και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Κ. Μ. του Α., κατοίκου ..., 3) εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "Τ.Μ.Σ. ΕΠΕ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ Β. Μ. - Π. Μ.", που εδρεύει στον ... και εκπροσωπείται νόμιμα, 4) Ι. Χ. του Ε., κατοίκου ... και 5) Δ. Κ. του Π., κατοίκου ... . Η 1η των αναιρεσιβλήτων εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Γεώργιο Τσατήρη με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, ενώ οι 2ος, 3η, 4ος και 5ος δεν παραστάθηκαν, ούτε εκπροσωπήθηκαν στο ακροατήριο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 15-9-2005 αγωγή του ήδη αναιρεσιόντος, με τις από 20-2-2006 ανακοινώσεις δίκης - προσεπικήσεις σε αναγκαστική παρέμβαση - παρεμπόπτουσες αγωγές και παρεμπόπτουσα αγωγή του ήδη 2ου αναιρεσιβλήτου, με την από 24-2-2006 προσεπίκληση - παρεμπόπτουσα αγωγή της ήδη 1ης αναιρεσίβλητης και με τις από 3-7-2006 ανακοινώσεις δίκης με προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση της ήδη 3ης αναιρεσίβλητης, που κατατέθηκαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάστηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 918/2007 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 3063/2008 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζήτησε η τότε αναιρεσεύουσα (ήδη 1η αναιρεσίβλητη) με την από 23-7-2008 αίτησή της.

Εκδόθηκε η 883/2009 απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία αναίρεσε την ως άνω εφετειακή απόφαση και παρέπεμψε την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Εφετείο συγκροτούμενο από άλλους δικαστές. Εκδόθηκε η 6168/2010 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, όπως αυτή διορθώθηκε με την 3881/2011 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, την αναίρεση της οποίας ζητεί ο αναιρεσιών με την από 1-12-2011 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, παραστάθηκε μόνο ο αναιρεσιών και η 1η των αναιρεσιβλήτων όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Ανδρέας Δουλγεράκης διάβασε την από 23-10-2012 έκθεση της Αρεοπαγίτου Βαρβάρας Κριτσωτάκη, που έχει ήδη αποχωρήσει από την Υπηρεσία, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη όλων των λόγων της αιτήσεως αναίρεσεως.

Ο πληρεξούσιος του αναιρεσιόντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις 5768β, 5769β/21-3-2013, 3151Γ, 3152γ/7-3-2013, 5766β, 5767β/21-3-2013, 5758β και 5759β/12-3-2013 εκθέσεις επίδοσης των δικαστικών επιμελητών στο Πρωτοδικείο Πειραιώς, ... (η τρίτη και τέταρτη) και ... (οι λοιπές), επικυρωμένο αντίγραφο της αίτησης αναίρεσης και της 46/11-2-2013 βεβαίωσης αναβολής της εκδίκασης της, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (1-10-2013), με κλήση προς εμφάνιση, κατ' αυτήν, επιδόθηκαν, με την

επιμέλεια της πρώτης αναιρεσίβλητης, νομότυπα και εμπρόθεσμα στους δεύτερο, τρίτη, τέταρτο και πέμπτο από τους αναιρεσίβλητους. Επομένως, εφόσον αυτοί δεν παραστάθηκαν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, νομίμως έγινε η συζήτηση, παρά την απουσία τους (άρθρο 578 παρ. 2 του ΚΠολΔ). Από τις διατάξεις των άρθρων 34 παρ. 2, 60 παρ. 3 του α.ν. 1846/1951 "περί κοινωνικών ασφαλίσεων", σε συνδυασμό με το άρθρο 16 παρ. 1, 3 του ν. 551/1914, όπως κωδικοποιήθηκε με το, από 24-7/25-8-1920 β.δ., συνάγεται ότι, αν ο υποστάς ατύχημα, που έγινε έπειτα από βίαιο συμβάν κατά την εκτέλεση της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής, υπαγόταν στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., ο εργοδότης απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση για αποζημίωση του. Ο τελευταίος έχει κατά του εργοδότη αξίωση για εύλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 914 και 932 ΑΚ, εφόσον το ατύχημα οφείλεται σε πταίσμα του εργοδότη ή των προστηθέντων υπ' αυτού προσώπων, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 922 Α.Κ. Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διάταξης, για να υπάρχει σχέση πρόστησης θα πρέπει να υπάρχει εξάρτηση, έστω και χαλαρή, ανάμεσα στον προστήσαντα και στον προστηθέντα, ώστε ο πρώτος να μπορεί να δίνει στο δεύτερο εντολές ή οδηγίες και να τον ελέγχει ή επιβλέπει κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας που του ανέθεσε. Περαιτέρω, από τα άρθρα 681, 688-691 και 698 του Α.Κ. προκύπτει ότι ο εργολάβος δεν θεωρείται, καταρχήν, προστηθείς του εργοδότη, όταν όμως ο εργοδότης επιφύλαξε για τον εαυτό του, ρητώς ή σιωπηρώς, τη διεύθυνση και την επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου και μάλιστα το δικαίωμα παροχής οδηγιών προς τον εργολάβο, ο τελευταίος θεωρείται ότι βρίσκεται σε σχέση πρόστησης προς τον εργοδότη. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 1396/1983 "περί μέτρων ασφαλείας σε οικοδομές και ιδιωτικά τεχνικά έργα" σε περίπτωση που δεν ανατίθεται η εκτέλεση του έργου σ' έναν εργολάβο, ο κύριος του έργου είναι υποχρεωμένος να λαμβάνει πριν την εγκατάσταση κάθε εργολάβου ή υπερβολάβου τμήματος του έργου και να τηρεί, όσο διαρκεί το έργο αυτού, όλα τα μέτρα ασφαλείας, τα οποία του υποδεικνύει ο επιβλέπων το έργο, εφόσον αυτά δεν αφορούν σε τμήματα του έργου που ανέλαβαν και εκτελούν οι εργολάβοι και υπερβολάβοι. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο κύριος του έργου δεν ευθύνεται, ως προστήσας, για τις παράνομες πράξεις και παραλείψεις του εργολάβου ή υπερβολάβου, αν με εντολή του ολοκλήρωσε το έργο ή τμήματα αυτού με σύμβαση μίσθωσης έργου ανατέθηκε σε εργολάβο και δεν επιφύλαξε στον εαυτό του τη διεύθυνση και την επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου. Περαιτέρω, ο λόγος

αναίρεσης από τον αριθμό 8 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, ιδρύεται όταν το δικαστήριο της ουσίας παρά το νόμο, είτε έλαβε υπόψη του πράγματα που δεν προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, είτε δεν έλαβε υπόψη του πράγματα που προτάθηκαν και έχουν επίσης ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, νοούνται δε ως "πράγματα" οι αυτοτελείς ισχυρισμοί των διαδίκων που τείνουν στη θεμελίωση, κατάλυση ή παρακώλυση του ασκούμενου με την αγωγή, ένσταση ή αντένσταση ουσιαστικού ή δικονομικού δικαιώματος, δηλαδή οι ισχυρισμοί που, κατά το νόμο, διαμόρφωσαν ή ανάλογα ήταν ικανοί να διαμορφώσουν το διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης εφόσον είχαν προταθεί παραδεκτά ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και επαναφέρθηκαν νομίμως στο Εφετείο με λόγο έφεσης. Με βάση τα παραπάνω δεν ιδρύει τον παραπάνω λόγο αναίρεσης η παράλειψη του δικαστηρίου της ουσίας να απαντήσει σε ισχυρισμό εκπρόθεσμο, αόριστο και γενικώς απαράδεκτο, μη νόμιμο ή αλυσιτελή, ή σε απλώς αρνητικό ή διευκρινιστικό ισχυρισμό, δηλαδή σε ισχυρισμό που δεν καταλήγει στην επίκληση έννομης συνέπειας και βέβαια το δικαστήριο δεν υποχρεούται να απαντήσει, ούτε στα πραγματικά επιχειρήματα των διαδίκων που αντλούν αυτοί από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα, έστω και αν διατυπώνονται υπό τη μορφή λόγου έφεσης, ούτε στα νομικά επιχειρήματα τους που σε αντίθεση με τους αυτοτελείς ισχυρισμούς τους δεν περιέχουν κρίση ως προς την επέλευση ή όχι μιας έννομης συνέπειας, αλλά προβάλλονται με σκοπό να συμβάλλουν στον καθορισμό του αληθινού νοήματος του επικαλούμενου ή αποκρουόμενου στη συγκεκριμένη περίπτωση κανόνα δικαίου. Τέλος, κατά την έννοια του λόγου αναίρεσης από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και υφίσταται έτσι εκ πλαγίου παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, όταν από τις παραδοχές της, που περιλαμβάνονται στην ελάχιστο πρόταση του νομικού συλλογισμού της και αποτελούν το αιτιολογικό της, δεν προκύπτουν καθόλου ή αναφέρονται ανεπαρκώς ή αντιφατικώς τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία το δικαστήριο της ουσίας στήριξε την κρίση του για ζήτημα με ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, με αποτέλεσμα έτσι να μην μπορεί να ελεγχθεί αν στη συγκεκριμένη περίπτωση συνέτρεχαν οι όροι του κανόνα ουσιαστικού δικαίου που εφαρμόστηκε ή δεν συνέτρεχαν οι όροι εκείνου που δεν εφαρμόστηκε (ΟΛ.ΑΠ 1/1999).

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο δέχτηκε, ανελέγκτως, τα εξής: Με την από 14-9-2004 έγγραφη σύμβαση η πρώτη αναιρεσίβλητη "ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε" ανέθεσε στην τρίτη αναιρεσίβλητη

εταιρεία "TMC ΕΠΕ", ως ανάδοχο εργολάβο, την εκτέλεση του έργου προμήθειας, διαμόρφωσης και τοποθέτησης δικτυωμάτων και συνδέσμων ακαμψίας γερανογεφυρών στους άξονες Α-Β-Γ του κτιρίου του χαλυβουργείου της στην ... . Στη συνέχεια με το, από 20-9-2004, ιδιωτικό συμφωνητικό εκτέλεσης εργασιών, η ανωτέρω εταιρία Τ.Μ.Σ. ΕΠΕ ανέθεσε, ως εργολήπτρια, υπεργολαβικά, στο δεύτερο αναιρεσίβλητο Κ. Μ. την εκτέλεση των εργασιών διαμόρφωσης και τοποθέτησης δικτυωμάτων και συνδέσμων ακαμψίας στους γερανοδοκούς των γερανογεφυρών στο υψόμετρο +21 μέτρα στους άξονες ΑΒΓ του κτιρίου του χαλυβουργείου της πρώτης αναιρεσίβλητης. Ο Κ. Μ., για τις ανάγκες της επιχείρησής του, είχε προσλάβει από τις 24-10-2002 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου τον αναιρεσείοντα ως εργάτη ηλεκτροσυγκολλητή. Στις 15-10-2004 ο αναιρεσείων ως μέλος του συνεργείου του Κ. Μ. εργαζόταν ως ηλεκτροσυγκολλητής στο παραπάνω κτίριο του χαλυβουργείου της πρώτης αναιρεσίβλητης, μήκους 209 μέτρων, περίπου και ύψους 21 μέτρων επί του κεντρικού άξονα (πλατφόρμα μπετόν) του πιο πάνω κτιρίου. Η πλατφόρμα επί της οποίας εργαζόταν, πλάτους 2 μέτρων, φέρει κατά μήκος και στις δύο πλευρές σιδηροδοκούς και χωρίζεται σε τομείς (φατνώματα) με εγκάρσιες τομές από κολώνες μεταξύ δε των δύο κολώνων ορίζεται ένας τομέας. Εκατέρωθεν και παράλληλα της παραπάνω πλατφόρμας στο αυτό ύψος υπάρχουν δύο άλλες πλατφόρμες (ακρινοί άξονες), που φέρουν σιδηροδοκούς στην εσωτερική πλευρά τους. Έτσι σχηματίζονται δύο ζεύγη σιδηροδοκών που αποτελούν τις σιδηροτροχιές για την κίνηση αρκετών γερανογεφυρών που κινούνται στο κτίριο. Κάθε ζεύγος αποτελείται από τη δοκό του ενός ακρινού άξονα και την κοντινότερη σε αυτή δοκό του κεντρικού. Στις 7.45' και ενώ ο αναιρεσείων, εργαζόταν επί της πλατφόρμας αυτής και εκτελούσε με το τριμελές συνεργείο της επιχείρησής του δεύτερου αναιρεσιβλήτου εργασίες ενίσχυσης των σιδηροτροχιών των γερανογεφυρών, διερχόμενη γέφυρα της πρώτης αναιρεσίβλητης με αιωρούμενη καμπίνα και οδηγό τον χειριστή Μ. Γ., υπάλληλο αυτής τραυμάτισε τον αναιρεσείοντα με αποτέλεσμα τον ακρωτηριασμό του αριστερού χεριού του στο ύψος της μεσότητας του βραχιονίου. Το ανωτέρω ατύχημα, όπως έκρινε η 3063/2008 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, οφείλεται σε συντρέχουσα αμέλεια του Κ. Μ., ο οποίος παρέλειψε να λάβει όπως όφειλε και υποχρεούτο τα απαραίτητα μέτρα για την ασφάλεια των εκτελούντων τις ανωτέρω εργασίες ενίσχυσης των σιδηροτροχιών. Ειδικότερα δεν είχε ανασταλεί η κίνηση των γερανογεφυρών κατά τη διάρκεια των εργασιών ενίσχυσης των σιδηροτροχιών αν και οι εργασίες αυτές απαιτούσαν την

παρουσία εργατών πολύ κοντά στις σιδηροτροχιές διέλευσης των γερανογεφυρών. Ενώ δε είχε επιλεγεί η ανασφαλής πρακτική της σύγχρονης κίνησης των γερανογεφυρών ταυτόχρονα με τις εργασίες συντήρησης δεν είχαν ληφθεί οργανωτικά και τεχνικά μέτρα που θα αποσκοπούσαν στην αποτροπή έκθεσης των εργαζομένων στην τροχιά κίνησης των γερανογεφυρών. Συγκεκριμένα δεν υπήρχε κατά την ημέρα του ατυχήματος φωτεινή σήμανση με τοποθέτηση φανών για να επισημαίνεται ο τομέας όπου εκτελούνταν οι εργασίες. Επίσης δεν υπήρχε επαρκής προειδοποιητική σήμανση ηχητική ή φωτεινή των γερανογεφυρών .... Αντί των ανωτέρω μέτρων ασφαλείας είχε επιλεγεί το μέτρο της τοποθέτησης επιστάτη παρατηρητή, του Θ. Λ. εργαζόμενου στο συνεργείο του Κ. Μ., που παρατηρούσε την κίνηση των γερανογεφυρών και σε περίπτωση προσέγγισης σε εργαζόμενο ειδοποιούσε τον εργαζόμενο να απομακρυνθεί. Το μέτρο όμως αυτό ήταν ατελές και ανεπαρκές, εφόσον η ειδοποίηση αφορούσε μόνο τα μέλη του συνεργείου και όχι τους οδηγούς των γερανογεφυρών διότι δεν είχε δυνατότητα συνεννόησης και ειδοποίησης των οδηγών. Η παράλειψη εκ μέρους του Κ. Μ., της λήψης των ενδεδειγμένων προστατευτικών μέτρων πληροί τις προϋποθέσεις της συνδρομής της ειδικής αμέλειας που καθιστά τον Κ. Μ. υπαίτιο του τραυματισμού του πρώτου αναιρεσιβλήτου. Αντιθέτως, ουδεμία υπαιτιότητα βαρύνει τον παθόντα στην πρόκληση του ενδίκου εργατικού ατυχήματος καθότι δεν αποδείχτηκε ότι αυτός απομακρύνθηκε αυτοβούλως από τον επόπτη Θ. Λύκο, ο οποίος επιτηρούσε για την ασφαλή εργασία και ειδοποιούσε για τη γερανογέφυρα που πλησίαζε. Απεναντίας αποδείχτηκε ότι την ημέρα του ατυχήματος ο παθών εκτελούσε την εργασία ηλεκτροσυγκόλλησης που είχε ανατεθεί στο συνεργείο του 1ου εναγομένου, το οποίο με κανονική σύνθεση έπρεπε να απαρτίζεται από τέσσερα άτομα χωρισμένα σε δύο ομάδες των δύο ατόμων εκ των οποίων ο ένας εκτελούσε εργασία και ο άλλος επέβλεπε την κίνηση των γερανογεφυρών. Από κανένα όμως αποδεικτικό στοιχείο δεν προκύπτει ότι η πρώτη αναιρεσίβλητη, "ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΑΛΥΒΟΣ", κυρία του έργου επεφύλαξε για τον εαυτό της την επίβλεψη του έργου, αφού, όπως προαναφέρθηκε, με την από 14.9.2004 έγγραφη σύμβαση ανέθεσε ρητώς την εκτέλεση του έργου στην εταιρία "TMC ΕΠΕ" ως ανάδοχο εργολάβο και στη συνέχεια η ανωτέρω εταιρεία (TMC ΕΠΕ) ανέθεσε υπεργολαβία στον εναγόμενο Κ. Μ. εργοδότη του παθόντος την εκτέλεση μέρους του έργου αυτού.

Συνεπώς δεν μπορεί να θεωρηθεί προστήσασα αυτού και κατ' επέκταση συνυπαίτια του τραυματισμού του αναιρεσιβλήτου. Με βάση δε τις παραδοχές αυτές το εφετείο,

αφού εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση, δίκασε την αγωγή (ως προς την πρώτη αναιρεσίβλητη) και την απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμη. Με την κρίση του αυτή το Εφετείο δεν στέρησε την προσβαλλόμενη απόφαση του νόμιμης βάσης, αφού περιέλαβε πλήρεις, σαφείς και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες ως προς την έλλειψη ευθύνης της πρώτης αναιρεσίβλητης, κυρίας του έργου, η οποία σύμφωνα με τα ανελέγκτως γενόμενα πιο πάνω δεκτά, δεν είχε επιφυλάξει στον εαυτό της τη διεύθυνση και επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου, με αποτέλεσμα να είναι εφικτός ο αναιρετικός έλεγχος ως προς την ορθή ή μη εφαρμογή των αναφερομένων στη μείζονα σκέψη διατάξεων. Επομένως ο τρίτος λόγος αναίρεσης, από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ, είναι αβάσιμος. Περαιτέρω, με τον πρώτο λόγο της αίτησης αναίρεσης, από τον αριθμό 8 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ, προβάλλεται η αιτίαση ότι το Εφετείο με την προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε την ένδικη αγωγή του αναιρεσιόντος με την οποία ζητούσε αποζημίωση λόγω εργατικού ατυχήματος ως προς την πρώτη αναιρεσίβλητη, με την αιτιολογία ότι δεν αποδείχτηκε ότι αυτή ως κυρία του εκτελούμενου έργου είχε επιφυλάξει στον εαυτό της την επίβλεψη του έργου και ως εκ τούτου δεν υφίσταται ευθύνη της, γιατί δεν έλαβε υπόψη του προβληθέντες με την αγωγή και τις προτάσεις του αυτοτελείς ισχυρισμούς του ότι : ενώ ο ίδιος εργαζόταν επί της πλατφόρμας διερχόμενη γερανογέφυρα με αιωρούμενη καμπίνα και οδηγό τον Μ. Γ. υπάλληλο της πρώτης αναιρεσίβλητης ... . Ότι στην έκθεση αυτοψίας επισημαίνεται ότι παρότι οι εργασίες απαιτούσαν την παρουσία εργατών πολύ κοντά στις σιδηροτροχιές δεν είχε ανασταλεί η κίνηση των γερανογεφυρών ... . Ότι δεν είχαν ληφθεί τα αναφερόμενα μέτρα ασφαλείας από την πρώτη αναιρεσίβλητη καθώς και τα αναφερόμενα από την τρίτη αναιρεσίβλητη ΤΜC ΕΠΕ στις προτάσεις της ότι η πρώτη αναιρεσίβλητη δεν ... της είχε αναθέσει το έργο καθ' ολοκληρίαν ... με βάση δε τους οποίους (ισχυρισμούς) η πρώτη αναιρεσίβλητη ευθύνεται για το εργατικό ατύχημα που υπέστη, αφού αυτό συνέβη στο χαλυβουργείο ιδιοκτησίας της, η γερανογέφυρα που προκάλεσε το ατύχημα ανήκε στην ίδια, ο οδηγός αυτής ήταν υπάλληλος της, η ίδια επέβαλε την παράλληλη εκτέλεση των εργασιών στον χώρο του ατυχήματος κ.λ.π. Ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος, αφού τα, ως άνω, περιστατικά δεν αποτελούν "πράγματα" κατά την έννοια της ως άνω διάταξης. Από τα άρθρα 335, 338, 339, 340 και 346 ΚΠολΔ, συνάγεται ότι το δικαστήριο της ουσίας, προκειμένου να σχηματίσει την κρίση του για το αποδεικτικό πόρισμα αναφορικά με τους πραγματικούς ισχυρισμούς των διαδίκων, που έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης και έχουν ανάγκη απόδειξης, υποχρεούται

να λάβει υπόψη του όλα τα αποδεικτικά μέσα, τα οποία επικαλούνται και νόμιμα προσκομίζουν οι διάδικοι. Η παράβαση της ανωτέρω υποχρέωσης του δικαστηρίου της ουσίας ιδρύει τον προβλεπόμενο, από το άρθρο 559 αρ. 11 περ. γ' του ΚΠολΔ, λόγο αναίρεσης.

Στην προκείμενη περίπτωση με το δεύτερο λόγο της αναίρεσης από την ως άνω διάταξη, προβάλλεται η αιτίαση, ότι το Εφετείο κατέληξε στο ως άνω αποδεικτικό του πόρισμα, γιατί δεν έλαβε υπόψη την Α214/2004 έκθεση αυτοψίας του Τεχνικού Επιθεωρητή του Υπουργείου Απασχόλησης Γεωργίου Τσακρή από την οποία προέκυπτε η υπαιτιότητα της πρώτης αναιρεσίβλητης. Όμως, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης, το Εφετείο για τη θεμελίωση του αποδεικτικού του πορίσματος έλαβε υπόψη όλα τα νομίμως επικαλούμενα από τους διαδίκους και προσκομισθέντα έγγραφα μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και η παραπάνω έκθεση, αφού δεν καταλείπεται αμφιβολία ότι λήφθηκε υπόψη και συνεκτιμήθηκε με τις λοιπές αποδείξεις. Επομένως ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος. Μετά από αυτά, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης, να καταδικαστεί δε ο αναιρεσείων, ως ηττώμενος, στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης, που παραστάθηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ, όπως, ειδικότερα, ορίζονται στο διατακτικό .

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την, από 1-12-2011, αίτηση του αναιρεσείοντος για την αναίρεση της 6168/2010 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, όπως διορθώθηκε με την 3881/2011 απόφαση του ίδιου δικαστηρίου.

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά της πρώτης αναιρεσίβλητης, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων οκτακοσίων (1800) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 15 Οκτωβρίου 2013.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του στις 5 Νοεμβρίου 2013.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ